

hævet bedre i layoutet. Det virker ikke, som om Gyldendal har brugt megen tid på den side af udgivelsen.

Omvendt må man tage i betragtning, at bogens pris er så lav som 169 kr. At forfatteren selv har fotograferet og stået for den grafiske tilrettelæggelse, er garanteret en forudsætning for, at prisen har kunnet holdes nede.

De små skønhedsfejl skal heller ikke afholde nogen fra at købe „Svampe – du kan spise“. Bogen har en helt speciel kombination af spændende oplysninger om svampenes særlige liv og konkrete, brugbare råd til svampeturere og bagere. Selv et par opskrifter er der blevet plads til.

Det er en bog, som både nye og mere erfarne svampesamlere kan have glæde af.

Kirsten Bjørnsson

Leif Ryvarden & Klaus Høiland: Er det liv, er det sopp!, 3. udgave. 2014. Dreyers Forlag, Oslo, 175 s., 399 NOK.

Der findes efterhånden en del populære bøger med beretninger fra svamperiget, men kun få af dem kan man med ret kalde „klassikere“, fordi de er blevet genoptrykt flere gange i kun let revideret form gennem mere end 20 år.

John Ramsbottoms legendariske „Mushrooms and toadstools“ fra 1953 er en af dem. Ryvarden & Høilands „Er det liv, er det sopp!“ fra 1990 er en anden. Nu er den kommet i 3. udgave, fint indbundet i rødt helbind med sølvbogstaver på ryggen og farvestrålende smudsomslag. En smuk gavebog, der sikkert vil glæde mange naturhistorisk interesserede.

Sproget er norsk, hvor en svamp hedder en sopp, og man kommer langt omkring i svamperiget med mere end 50 vidt forskellige historier. Sjampinjonsuppe, plagsom fotsopp og rød fluesopp. Spændende svampeøkologi, øl, vin, ost, hekseringe og sortsimmel i jetmotorer.

Svampedyr (Mycetozoa) og ægsporealger (Oophyceae) behandles på lige fod med svampene i flere afsnit (f.eks. kartoffelskimmel og vandskimmel på krebs), og de kaldes slimsopper og ægsporesopper, selv om kun få andre mykologer har villet kendes ved dem de sidste 20 år, da de ikke har meget med svampe at gøre. Men de var med i 1. udgaven, og afsnittene har overlevet næsten uændret til 2014.

Faktisk er over 80 % af bogens tekst identisk med de tidligere udgaver, men der er også nye afsnit med, bl.a. om svampenes nye gruppering på livets træ som følge af DNA-studier og om det seneste tiårs svøbe, Asketoptørre-Stilkskive (*Hymenoscyphus fraxineus* (= *pseudoalbidus*)), der for tiden tager livet af vore asketræer. Selv om nogle af de genoptrykte afsnit godt kunne have trængt til en grundigere revidering, er de på ingen måde dårlige. Bogens 2. udgave fik i 1998 tildelt den fornemme, norske bogpris, Brageprisen, vel nok den flotteste anerkendelse en bog kan få i Norge, og det var helt retfærdigt.

Til udbredelse af svampekundskaben er den et glimrende værk, og den har med 3. udgaven fået et layoutmæssigt og billedmæssigt løft, som i høj grad var tiltrængt. Den første udgave i 1990 var særdeles spartansk trykt i sort/hvid på Ryvardenes eget forlag Fungiflora, men nu er der kommet over 150 farvefotos med. Brødtekst, overskrifter og billedtekster er smagfuldt arrangeret i to forskellige farver, og historierne er mere logisk sorteret end tidligere.

„Er det liv, er det sopp!“ har lidt en særstilling i Norden inden for populær formidling af svampeviden. Den kan varmt anbefales til alle som ønsker en letlæst indføring i mange af svampeverdenens bedste „historier“, og med de to erfarne professorers fortælleglæde kan man let tilgive de få forældede oplysninger, der er sluppet gennem revisionen. Og sproget er jo næsten dansk, bare lidt smukkere. Selv om de kalder en svamp for en sopp...

Flemming Rune

Usædvanlige danske svampefund

red. Thomas Læssøe

Edderkoppe-Snyltekølle (*Torrubiella albolanata*) på dværggeddekop. Atlas t12014-671762. Foto Jens H. Petersen.

2014 var på mange måder en fantastisk svampesæson, og rigtig mange fund kunne fortjene en omtale i denne klumme. Der er også mange fund fra atlasårene, der stadig fortjener en mere

udførlig omtale. Dette var hvad der blev plads til, og også hvad der blev modtaget.
– God jagt i 2015!

David Boertmann; Institut for Bioscience sektion Arktisk Miljø, Århus Universitet, Frederiksborgvej 399, 4000 Roskilde; dmb@bios.au.dk

Torbjørn Borgen, Sensommervej 142, 8600 Silkeborg, torbjorn.borgen@gmail.com

Rasmus Ejrnæs, Institut for Bioscience – Biodiversitet, Aarhus Universitet, Grenåvej 14, 8410 Rønede; rasmus@bio.au.dk

Michael Löhner; Hauenreuth 12, 95632 Wunsiedel, Tyskland; michael_loehner@yahoo.de

Thomas Læssøe; Biologisk Institut/Statens Naturhistoriske Museum, Universitetsparken 15, 2100 København Ø; thomasl@bio.ku.dk

Karen Nisbeth; Kirkebakken 1, 3740 Svaneke, karen.nisbeth@gmail.com

Jens H. Petersen, Nøruplundvej 2, Tirstrup, 8400 Ebeltoft; jens@aebbletoften.dk

Notes on rare fungi collected in Denmark

The somewhat controversial *Clitocybe foetens* is reported as Danish based on three collections from rather varied locality types including conifer plantations and old growth beech forest. *Hygrocybe olivaceonigra* is reported as new to Scandinavia based on Danish records from a dune area near Hanstholm in northwest Jutland. *Pseudolasiobolus minutissimus* is likewise reported as new to Scandinavia based on a Danish and a Norwegian record on *Typha angustifolia* stems and *Tilia* wood, respectively. *Boletellus projectellus* has now crossed the Baltic Sea and was recorded on Bornholm under *Pinus*. *Mycena atropapillata* is reported as new to Denmark based on records from five dry and calcareous localities. An old specimen of *Annulohyphoxylon minutellum* was finally determined – a new Danish record – and shortly after a new site was discovered – a southern Danish locality with very big oak trees and a warm microclimate. *Lyophyllum tomentellum*, a very poorly known species, was recorded twice in 2014, and also constitutes a new Danish species. In both instances in plots designed for a nationwide biodiversity study called Biowide. The five sites for *M. atropapillata* were all part of the same programme and also the *Annulohyphoxylon* site. Also on a calcareous slope in the Biowide setup, *Entoloma nausiosme* was discovered and recorded for the first time in Denmark. Despite many years of diligent search, it was not until 2014 that *Torrubiella albolanata* finally got recorded – and from three sites! All sites were wet or very wet, and the diseased, small spiders were located close to the ground. Two of the sites belong to Biowide. Finally *Lentinus tigrinus* is reported from Bornholm – the third Danish record.

Ribbestokket Rørhat (*Boletellus projectellus*) – ny dansk rørhat fundet på Bornholm

Den 17. oktober 2014 modtog Svampeforeningen en e-mail fra Michael Löhner – en tysk amatørmykolog, der havde holdt ferie ved Dueodde på Bornholm. Han havde her set hvad han siden mente var *Boletellus projectellus* – en meget karakteristisk, nordamerikansk rørhat. Foreningen pingede e-mailen videre til mig (JHP), der modtog meddelelsen med dyb skepsis. Hvorfor pokker skulle en nordamerikansk rørhat pludselig vokse på Bornholm? Jeg fik hurtigt forbindelse med Michael, der sendte mig en stak billeder af kræet, der godt nok så utroligt rigtige ud. En hurtig googling afslørede da også, at arten var fundet på Østersøkysten af Litauen i 2011 (Motiejūnaite m.fl. 2011), i Letland i 2013 (Mukins 2013) og i Polen i 2014 (Bio-forum.pl 2014). På det polske forum var der endda billeder af kurve fulde af frugtlegerer, og også fra de andre baltiske lande meldes om mange fund, så den må have været til stede i nogle år. De ældste litauiske fund er fra 2007. Næsten alle fund er fra sandede kystområder med tonålede fyrrearter (Pinus).

Det vækker altid undren, når fund i Europa bestemmes til amerikanske arter. I dette tilfælde skulle bestemmelsen imidlertid holde, idet det litauiske materiale er blevet sekvenseret og stemmer overens med amerikansk materiale. Selv om der desværre ikke er gemt noget materiale af det bornholmske fund, er der ikke tvivl om, at Michaels bestemmelse af fundet er korrekt: vi har nu Ribbestokket Rørhat (*Boletellus projectellus* (Murrill) Singer) i Danmark.

Ribbestokket Rørhat er en middelstor rørhat, der af statur ligner en skælrørhat. Hatten er typisk 3-10 cm bred, glat til fint filtet og har en ret karakteristisk rosabrun, koralrød til brunrød farve. Rørlaget starter labyrintisk med ret tynde rør og er bleggult i

Gennemskårne frugtlegerer af Ribbestokket Rørhat (*Boletellus projectellus*). Foto Michael Löhner.

Ribbestokket Rørhat (*Boletellus projectellus*) fra Dueodde. Foto Michael Löhner.

alle aldre. Stokken er relativt lang, 1-3 cm tyk og op til 12 cm lang og lyst creme, men bliver mere brun mod basis. Den er i mindst 2/3 længde dækket af et meget groft, lyst net med meget uregelmæssige netmasker. Kødet er hvidligt til bleggult. Der er ingen blånende reaktioner, hverken på overfladen eller i kødet. Smagen er mild eller lidt syrlig og lugten ubetydelig. Sporekastet er olivenbrunt. Sporerne er bredt tenformede, tilsyneladende glatte, kæmpestore – 27-36 x 8-13 µm målt på litauisk materiale.

Ribbestokket Rørhat kendes fra andre danske rørhatte på stokkens imponerende, grovmaskede net. Filtet og Vaskeskins-Rørhat kan undertiden også have et groft net, men i reglen kun på stokkens øverste del. Desuden er disse to arter filtede, de har meget store rørmundinger, der ikke er labyrintiske i ungdommen, og rørmundingerne er normalt også meget klart gule,

De bleggule rørmundinger hos Ribbestokket Rørhat (*Boletellus projectellus*). Foto Michael Löhner.

ikke bleggule som hos Ribbestokket Rørhat. Skælrørhatte, som ofte har samme lange stok, har ikke decideret net på stokken, og på nær Gul Skælrørhat har de hvidgrå rørmundinger.

Slægten *Boletellus* omfatter mange arter, der hovedsagelig er udbredt i troperne og Nordamerika. Molekylære studier har vist, at slægten, som den har været opfattet i moderne tid, er polyfyletisk. Den danner en gruppe med arter af *Aureoboletus* (Guldrørhat), *Xerocomus* (Filtet Rørhat m.fl.) og *Phylloporia* (Lamelrørhat) (Binder & Hibbet 2006). Der er næppe tvivl om, at *Boletellus* i fremtiden bliver splittet eller slået sammen med andre slægter, og det virker derfor for tidligt at opfinde et nyt, dansk slægtsnavn til *Boletellus*.

Jens H. Petersen & Michael Löhner

Nærbillede af Edderkoppe-Snyltekølle (*Torrubiella albolanata*) på dværgedderkop. Atlas tl2014-671762. Foto Jens H. Petersen.

Edderkoppe-Snyltekølle (*Torrubiella albolanata*) – en overraskelse fra de jyske sumpe

Der findes visse svampe der opnår en næsten mytisk status på basis af en illustration i et af de klassiske værker, det kan være Grønsporet Parasolhat (*Melanophyllum eyrei*) i Illustreret Svampeflora, men også emnet for vores opsats her, nemlig en art, der er afbildet på det smukkeste af R.W.G. Dennis i British Ascomycetes (Dennis 1986). Arten blev beskrevet som *Torrubiella albolanata* af Petch (1944), og det er også under dette navn Dennis illustrerer den. Han introducerede også et anamorft navn for arten *Cylindrophora araneorum* Petch, og siden er der kommet yderligere formodede synonymymer til – *Gibellula petchii* Humber & Rombach (1987) og *Granulomanus araneorum* (Petch) de Hoog & Samson (de Hoog 1978).

Arten har været eftersøgt af TL siden første gennemsyn af British Ascomycetes tilbage i de tidlige firserne, men det blev EAT der først fandt

arten herhjemme. Jeg (TL) sad i et lidt langtrukket møde oppe i Oslo, hvor jeg lige fik tid til at checke de seneste atlasfund, og der så jeg til min store overraskelse et billede af myten samlet af Erik i en sumpskov mellem Hobro og Hadsund. I øvrigt sammen med Bolasporet Snyltekølle (*Cordyceps bifusispora*)!

Ugen efter begyndte TL at undersøge Biowide-prøveflader, og til hans store begejstring dukkede Edderkoppe-Snyltekøllen op i en tagrørssump ved Rands Fjord – i rigelige mængder sammen med en ukønnet og almindelig edderkoppesnylter *Gibellula pulchra* og den formodentlig lidt sjældnere *G. leiopus*. Og sandelig om den ikke også blev fundet i Hoverdal Plantage i en lysåben, meget våd pilemose. I alle tilfælde sad de dræbte edderkopper på græsstrå, bl.a. Tagrør i ret lav højde over jorden – altså meget fugtigt. I Villestrup Ådal sad den dræbte edderkop på tagrør med klart vand under. Fundene er fra august, men Rands Fjord-lokaliteten gav genfund i oktober, da prøvefladen blev under-

søgt for anden gang. Spørgsmålet er så om vi bare har lært at finde arten, eller om 2014 var et så usædvanligt år, at det har fået snylteren til at danne peritecier. Året var jo specielt bemærkelsesværdigt på grund af de meget varme juli-temperaturer. *Gibellula pulchra* dræber tilsvarende små edderkopper, men findes lige så tit på ret tørre steder med langt græs. Der er intet der tyder på at den kønnede *Torrubiella* og den ukønnede *Gibellula* repræsenterer stadier af den samme svamp.

Arten blev som nævnt ovenfor beskrevet fra England, og der ligger et væld (136 records) af fund på den engelske database, hvoraf langt de fleste blev samlet sumpede steder af E.A. Ellis i fyrreerne og halvtredserne. Der foreligger enkelte helt nylige fund. Der ligger ingen fund på den hollandske database og ej heller i den svenske database. Fra Norge foreligger derimod et fund fra Hordaland bestemt af F.-E. Eckblad „under *Usnea* på selje“, 1971. Fundet ligger på universitetsmuseet i Bergen, men vi har ikke set det (anmodning ubesvaret). De økologiske omstændigheder kunne måske tyde på, at en anden art kan komme på tale. *Torrubiella aranicida* Boudier (1885) blev beskrevet fra Frankrig på en lidt større edderkop og med mere fritstillede peritecier, der udspringer mange steder på det dræbte dyr, inklusive fra benene. Det er en meget dårligt kendt art.

Beskrivelse

På ganske små edderkopper (et eksemplar er bestemt til en juvenil dværgedderkop i familien *Linyphiidae* af Nikolaj Scharff, Statens Naturhistoriske Museum), ca. 5-6 mm lange. Oven på den dræbte edderkop danner svampen en hvid pude, hvori de lodret stillede, smalt cylindriske, lysegule peritecier er nedsænket. Ved modenhed rager mundingerne tydeligt op over det hvide vatagtige stroma. Peritecierne måler ca. 900 x 340 µm. Sækkene er som hos andre medlemmer af denne slægt og i snyltekøllfamilien, meget lange og cylindriske med et glansagtigt hoved og måler i hvert fald op til 340 x 5,5 µm; sporerne er ligeledes meget lange, mere eller mindre snoede indeni sækkene og bryder ultimativt op i smalle, tenformede delsporer, 8,4-9,8 x 1,4-1,5 µm, hvilket er noget større end angivet i Dennis.

MATERIALE: NORDJYLLAND: Villestrup Ådal ved Barsbøl, nordsiden af åen, 6.VIII.2014, på juvenil dværgedderkop (*Linyphiidae*) (det. N. Scharff), E. Arnfred Thomsen Atlas EAT2014-671294 (C); Østjylland: Rands Fjord (Biowide 074), på små grupper af edderkopper siddende på tagrør lige over jordoverfladen i meget tæt og højt vokset tagrør, 12.VIII.2014, Rasmus Ejrnæs & Thomas Læssøe, Atlas tl2014-671762 (C); samme sted 10.X.2014 (C); Vestjylland: Hoverdal Plantage, Ejstrup Eng (Biowide 031), edderkopper på formodet Blåtop i fugtigt lysåbent pilekrat, 21.VIII.2014, T. Læssøe Atlas tl2014-673255 (C).

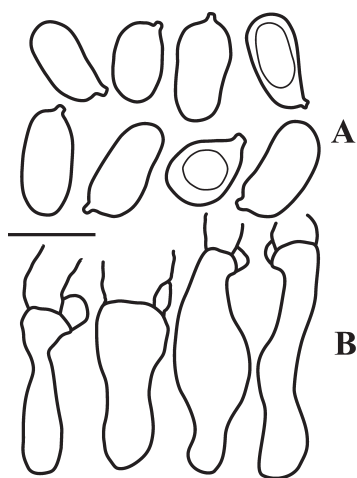
Thomas Læssøe & Erik Arnfred Thomsen

Oliven-Vokshat (*Hygrocybe olivaceonigra*), en ny vokshat i Danmark og Skandinavien

Det er meget få af Nordvesteuropas vokshatte vi ikke kender fra DK, og hovedparten af disse er kun fundet i alpine og arktiske områder og finder næppe vækstbetingelser hos os. Men tre arter var før Atlasperioden 2009-2013 potentielt danske. En af dem dukkede op i 2013. Jeg fandt den ikke selv, men det var meget tæt på.

Den 15. oktober 2013 var jeg på fugletur i Thy med Stinne Aastrup fra Viborg. Ikke mange fugle, så der var tid til lige at tjekke kalkskrænten og klitterne ved Kællingdal lige øst for Hanstholm for svampe. Det var ikke så tosset med fx. otte vokshatte og den Kobberbrune Champignon. Jeg var returneret til bilen og Stinne kom lidt efter fra en anden sti lidt længere ude mod klitrækken. Hun havde en svamp i hånden, som hun ville ha' navn på. Jeg lettede lige 1,5 m da jeg så den, for det var indlysende, at her var en ny vokshat for landet. Stinne kunne heldigvis huske, hvor den havde stået, så vi gik de 100 m tilbage fra bilen og fandt en større flok (= 10) frugtlegemer (se foto). Jeg kom forbi stedet igen to gange i oktober 2014. Den 4. var der kun tre frugtlegemer og den 10. var der fem som stod mere spredt end i 2013 (se foto). Voksestedet var langs en sti i grønklitten lige bag klitrækken. Her stod de i tæt, kort græs og Lancetbladet Vejbred og nær Krybende Pil.

Oliven-Vokshat er en af de sværtende vokshatte nært beslægtet med Kegle-Vokshat (*H. conica*). Den adskiller sig fra denne ved total mangel på klare røde og gule farver. Hatten på de fundne svampe var i stedet lyst gråligt creme,

Oliven-Vokshat (*Hygrocybe olivaceonigra*). (v): Sporer (A) og cheilocystider (B) fra 2013-indsamlingen (Atlas DB2013-644678). Skala = 10 μ m. (h) De mange frugtlegemer fundet den 15. oktober 2013 (Atlas DB2013-644678). Hattens farve varierer, sikkert med alderen, mens lameller og stok er ensartet hvide. Foto og tegning D. Boertmann.

strågul til brunligt okker med mere eller mindre oliven skær, og lameller og stok var hvide til gråhvide. Stokoverflade, lamel- og hatkanter løb meget let og hurtigt an i sort i kontrast til den hvide stok, hvor især fibre og sprækker omgående blev sorte ved håndtering. Habitus var også karakteristisk ved en relativt lille hat (diameter op til 2 cm på de ikke helt udbredte hatte) med tendens til papil på en lang og kraftig stok.

Sporerne var ret variable; mange var aflangt cylindrisk, heraf nogle med konkav side, enkelte var mere bredt ellipsoidiske, og de målte (8,5-)9,0-11,5 x 5,0-6,0 (-7,0) μ m. På lamelranden var der sterile celler, som man efter behag kan kalde cystider eller pseudocystider.

Arten blev oprindeligt beskrevet af P.D. Orton i 1960 på grundlag af en indsamling fra klitterræn i Norfolk i England (Orton 1960). Der er desværre ikke bevaret materiale af denne indsamling, men Orton malede en fin lille akvarel og tegnede sporerne. Akvarellen er typen for arten, og den er gengivet i min bog (Boertmann 2010) på side 175. Siden Ortons beskrivelse er Oliven-Vokshat kun rapporteret nogle få gange: Fra Italien (Franchi m.fl. 2001) og Frankrig (Bon 1990, Candusso 1997, Bon & Lefebvre 2000, Boertmann 2010), og alle fundene er gjort i klitter nær havet. Det materiale jeg beskriver i min bog (Jan Vesterholts fund fra Frankrig), afviger

noget fra fundet ved Kællingdal, idet sporerne er væsentligt længere (12-15 x 4,5-6,5 μ m). Det gælder også det italienske materiale beskrevet af Franchi et al. (2001) (10-13(-14) x 5-7(-8) μ m), mens de sporer som Orton beskrev og afbildede (9-12,5 x 4,5-5,5 μ m), er i bedre overensstemmelse. Det gælder også de angivne mål fra de øvrige franske fund: (8-)9-12(-14) x 5-6(-7) μ m (Bon & Lefebvre 2000) og (9-)10-11(-13) x (5,5-)5-6(-7) μ m (Bon 1990). De sterile celler på lamelranden er tilsyneladende en god skilletekarakter mod Kegle-Vokshat i den typiske form. De beskrives dog også fra mere eksotiske „former“ af Kegle-Vokshatte fra troperne. Farvemæssigt stemmer de danske indsamlinger fra 2013 og 2014 fint overens med Ortons type og med fotografiet fra Italien (Franchi et al. 2001). Derimod har de franske indsamlinger afbildet af Candusso (1997) og Bon (1990) meget mørkere hatfarver, og Candussos foto viser desuden en afvigende gul stok.

Kegle-Vokshatten kendes fra hele verden, og den udviser meget stor variation i alle morfologiske karakterer. Der er ikke tvivl om, at der er tale om et artskompleks, og at det trænger til en gennemgribende revision som inddrager molekylærbiologiske analyser. Indtil den er foretaget, må vi leve med de forskellige artsopfattelser som variationen giver anledning til. Nogle

Olivengrå Tragthat (*Clitocybe foetens*), atlas TB2012-474106. Foto T. Borgen.

Sporer fra Olivengrå Tragthat (*Clitocybe foetens*), atlas TB2012-474106. Tegning T. Borgen.

forfattere anerkender talrige arter her i Europa, hvor jeg i min bog kun har to, nemlig Kegle-Vokshat og Oliven-Vokshat. Selv Klit-Vokshatten betragter jeg som en varietet, fordi der forekommer mellemformer til Kegle-Vokshat.

MATERIALE: NORDJYLLAND, Hanstholm, Kællingdal, på sandet jord i klit, 15.X.2013, D. Boertmann Atlas DB2013-644678 (C); do, 4. & 10.X.2014, Atlas DB2014-685235 & 687148 (C).

David Boertmann

Olivengrå Tragthat (*Clitocybe foetens* Melot), ny for Danmark

Det sker jævnligt at vi finder en Tragthat som trods godt materiale viser sig at være ubestemmelig efter de gængse bestemmelsesværker. Indimellem er der dog gevinst. Under den sene atlasuge i 2012 var vi nogle der besøgte Birkebæk plantage. På en græs- og mosbevokset sti i en lidt kedelig granplantage fangede en lille olivengrå hatsvamp TB's interesse, den kom i kurven til nærmere undersøgelse. Det måtte være en Tragthat, men de tilhæftede, olivengulige lameller, den olivengråbrune, lidt lakerede hat og stok lignede ikke noget vi havde set i Danmark før. Den blev lagt til sporefældning, og materialet holdt fugtigt, da TB skulle hjem og fotografere og beskrive fundet næste dag. På tørreapparatet viste det halvtørre materiale sig at lugte af hengemt fisk, og kombineret med sporemaal og hathudens beskaffenhed var han

nu helt overbevist om at det måtte være *Clitocybe foetens*, en art der ikke tidligere var rapporteret fra Danmark. Den havde dog stået på TB's ønskeliste siden han så den beskrevet og afbildet i Zeitschrift für Mykologie (Kriegelsteiner 1981). I 2013 kom der i forbindelse med atlaslejren i Vendsyssel yderligere et fund til, og på vej hjem fra samme begivenhed gav et frokoststop ved Galsklint yderligere et fund.

Beskrivelse af de to jyske fund (TB)

Hat indtil 38 mm bred, lavt hvælvet med lige, lidt og kort gennemskinneligt stribet rand og svagt navlet centrum, glat, skinnende, virker fedtet, olivengullig i randen, mørkere olivengrå til olivengul i centrum, ca. Munsell 10YR4/6, hygrofan, blegere ved udtørring, ca. 5Y6.5/2-3. Lameller bredt tilhæftede til lidt udrandede, lidt tykke, ikke tætte, ulige lange, horisontale, op til 5 mm brede, olivengulige ca. 5Y7.5/3, siderne lidt årede, æg helrandet og glat. Stok indtil 40 x 7 mm, subcylindrisk, hul, ujævnt tværbølget glat, olivengrå (ca. 10YR7.5/3), basis uden tydelige mycelietråde. Kød 1,5 mm tykt halvt ude, ensfarvet, ikke skørt, blegt „off-white“ efter udtørring, lugt svag, ramt melagtig ved gennemskæring, ubehageligt fiskeagtig under og efter tørring. Sporefældning forlagt, ikke rent hvidt.

Sporer (målt fra stoktop og hathud): (32/2): (5,4-)5,9-7,4(-7,8) x (3,7-)3,9-4,4(-4,7) μ m, i gennemsnit 6,3-6,9 x 4,0-4,2 μ m, overvejende ellipsoidiske, sjældnere ægformede eller lidt mandelformede, med ret stor apiculus, reagerer kun

svagt med congorødt, højt svagt cyanofile, ingen reaktion med melzer, enlige i præparatet. Basidier 4-sporede. Cystider fraværende. Hathud en udifferentieret, tør cutis, nogle elementer svagt, sjældnere ret kraftigt pålejrde med pigment, andre med olivenbrunligt, lysbrydende, intracellulært pigment (oliehyfer?), med tilsvarende pigmentering i hatrama. Øskner til stede.

På sti domineret af græsser og mosser, nær nyplantninger af rødgran og ældre træer; samt i dybt mos i hjulspor i blandskov.

Udseende, farver og størrelse stemmer med Kuyper (1995), Ludwig (2012, fig. 102.46A), Vesterholt (2012) og Krieglsteiner (1981, 2001); men sporerne er i underkanten i de tre første kilder. De jyske indsamlinger ligner fint farvefotografierne hos Krieglsteiner og Ludwig (kun fig. 102.46A), mens hverken beskrivelsen eller fotografiet hos Breitenbach & Kränzlin (1991) passer særlig godt. Melots originalbeskrivelse fra 1980 er ikke set. Arten synes at være let kendelig, når feltkarakterer kombineres med lugten i tørret tilstand. Baseret på Krieglsteiner (1981) er det klart, at arten har været rapporteret som *Clitocybe pausiaca* (Fr.) Gilet i lidt ældre tysk og fransk litteratur, et navn der endnu mangler en overbevisende moderne tolkning.

MATERIALE: VESTJYLLAND: Birkebæk Plantage, 29.IX.2012, T. Borgen Atlas TB2012-474106 (C); Nordjylland: Lille Norge mellem Blokhus og Løkken, 23.IX.2013, A.V. Jørgensen Atlas AVJ2013-636879 (C).

Noter om det fynske fund (TL)

Fladhatteagtig med ret tynde, ret brede (4 mm), ret bredt tilhæftede, lyst guloliven tonede lameller. Hat ca. 10-30 mm, fint filtet, lyst olivengulgrå, næsten ustribet, som udtørret lyst grålig. Stok af samme farve, pruinøs øverst, ellers glat. Lugt ramt melagtig. Smag stærkt ubehagelig, ramt bitter. I felten blev der skudt på mærkelig Pælerodshat (*Xerula* s.l.), mærkelig Skyggehathat (*Simocybe*) eller en mærkelig Rødblåd (*Entoloma*), og til sidst *Callistosporium*, så det var på høje tid at komme hjem til mikroskopet. Her fortsatte problemerne dog. Sporerne var af den lyse type og ægformede til ellipsoidiske, ca. 7,5 µm lange, så Pælerodshat, Skyggehathat og Rødblåd kunne straks udelukkes. Ud over at være glatte og små havde sporerne et stort olieind-

hold, der dog ikke synes særligt gulligt på det friske materiale (*Callistosporium* har et gult legeme i sporerne). Alle organer var jodnegative, og der fandtes ingen cystider. Jeg (TL) tog svampen med til Corsica, hvor jeg skulle mødes med Pierre-Arthur Moreau, en af Europas bedste svampekendere. Iflg. PAM findes der ingen *Callistosporium* med melet lugt, og han pegede i retning af *Clitocybe foetens* non ss B&K og et upubliceret Romagnesi-navn. PAM aner ikke hvilken slægt svampen skal henføres til, men ikke til *Callistosporium* og formodentlig heller ikke til *Clitocybe*. Et billede af J.J. Wuilbaut på internettet ligner eksakt det fynske fund (http://users.skynet.be/jjw.myco.mons/Clitocybe_foetens_1.html), men ifølge TB i mindre grad de to jyske fund. Muligvis var det fynske materiale noget yngre end de to jyske.

MATERIALE. FYN: Galsklint, 26.IX.2013, i bøgeskov omkring stor stub, men ikke direkte på veddet, T. Læssøe og E. Rald Atlas tl2013-636941 (C).

Det er svært at få et overblik over artens udbredelse, ikke mindst fordi der åbenbart hersker forskellige meninger om fortolkningen af Melots art. Som antydnet ovenfor, anser P.-A. Moreau ikke Breitenbach & Kränzlin (1991) fortolkning som værende det samme som i hvert fald svampen fra Galsklint. Navnet har været brugt i Mellemeuropa (Breitenbach & Kränzlin 1991, Krieglsteiner 1981, 2001, Ludwig 2012). Fra Skandinavien er den ifølge Vesterholt (2012) kun kendt fra et finsk fund. Men www.gbif.org angiver tillige to svenske og et norsk fund. Da to af de danske fund er fra tilsyneladende banale nåleskovslokaliteter, kan arten sagtens tænkes at være overset. En søgning blandt fotos og materiale på www.svampeatlas.dk gav dog ikke flere fund.

Angående artens økologi skriver Ludwig (2012), at den er vedhæftet træ i jorden eller gror på savsmuld, hvilket i hvert fald passer smukt med Galsklint-fundet. Til gengæld ligner de to fund afbildet af Ludwig ikke voldsomt svampen fra Galsklint.

Torbjørn Borgen og Thomas Læssøe

Finfillet Gråblad (*Lyophyllum tomentellum*), atlas tl2014-696372. Foto T. Læssøe.

Finfillet Gråblad (*Lyophyllum tomentellum* E. Ludw. & V. Kumm.) – en ny dansk art takket være Biowide-projektet

Finfillet Gråblad blev nybeskrevet så sent som i 2001 (Ludwig & Kummer i Ludwig 2001) og er tilsyneladende ikke genfundet siden. Arten blev fundet på to tyske fund fra ugødsket græsland. I 2002 fandt jeg på Bøndernes Egehoved en lignende svamp, som vist desværre er gået tabt. Begge de her rapporterede fund blev gjort i forbindelse med Biowide-inventeringen i oktober måned 2014, det første i tussmørket i Østerild Plantage, mens det andet (faktisk to mycelier på samme lokalitet) blev gjort under ideelle forhold på den fine fynske lokalitet Rødme Svinehaver. Det var dagens sidste prøveflade, så der var tid til at løbe tilbage til bilen for at hente det glemte kamera. Se mere om Biowide-projektet andetsteds i bladet. Noter vedrørende materialet:

Rødme Svinehaver: Mycelium 1 (14 frl. – se foto): i mos/græs på meget gammel kokasse? Hat fint koncentrisk zoneret, rand fint tottet-håret, længe indrullet, 5-15 mm, konveks, puklet til affladet-puklet, lyst gråbrun med svagt gulbrunt skær. Lameller bredt tilhæftede, ret tætte, L: 18-24, l: 5, ret smalle, æg hel og helt glat, tonet creme-grågullig. Stok 13-24 x 1-2,5 mm, lidt affladet og noget tilspidsende mod basis, lyst gråhvid øverst, mørkere smudsig grålig nedefter, lidt rodslående, stoktop

pruinøs. Helt unge eksemplarer med fine lyse hår på hat og stok, ikke på ældre. Lugt og smag neutral. Mycelium 2: i mos/græs. Hat 13-22 mm. Lameller bredt tilhæftede til svagt nedløbende. Smag noget ubehageligt melagtig. Tjenestejorden, Østerild Plantage: Fire frl. Af udseende nærmest som en grålig fladhat (*Collybia*), men hat mere zoneret, utydeligt stribet, fint fibrilløs, rand lidt indbøjet, fint håret, 9-19 mm, affladet med lille men markant pukkel. Lameller bredt tilhæftede, ret fjerne, L: 20, l: 3-5, lysegrå. Stok tilhæftet døde mosdele, 12-22 x 1-1,5 mm, lidt pruinøs ved stoktoppen, lysegrå, mørkere nedefter. Ingen lugt erkendt til ganske svagt melagtig ved gennemskæring.

Mikroskopisk er materialet meget homogent og svarer fint til originalbeskrivelsen, men der er jo ikke meget at komme efter hos en glatsporet gråblad.

MATERIALE: NORDJYLLAND, Østerild Plantage, Tjenestejorden (Biowide 016), 13.X.2014, på mosdækket jord på ugødsket græsmark med begyndende overdrevspræg, T. Læssøe & R. Ejrnæs Atlas tl2014-688435 (C); FYN: Rødme Svinehaver (Biowide 109), 20.X.2014, i mos/græs på meget gammel kokasse?, L. Wegge Laursen & T. Læssøe Atlas tl2014-696372 (C).

Thomas Læssøe

Frugtleger af Plejadeskål (*Pseudolasiobolus minutissimus*), JHP-14.282. Foto Jens H. Petersen

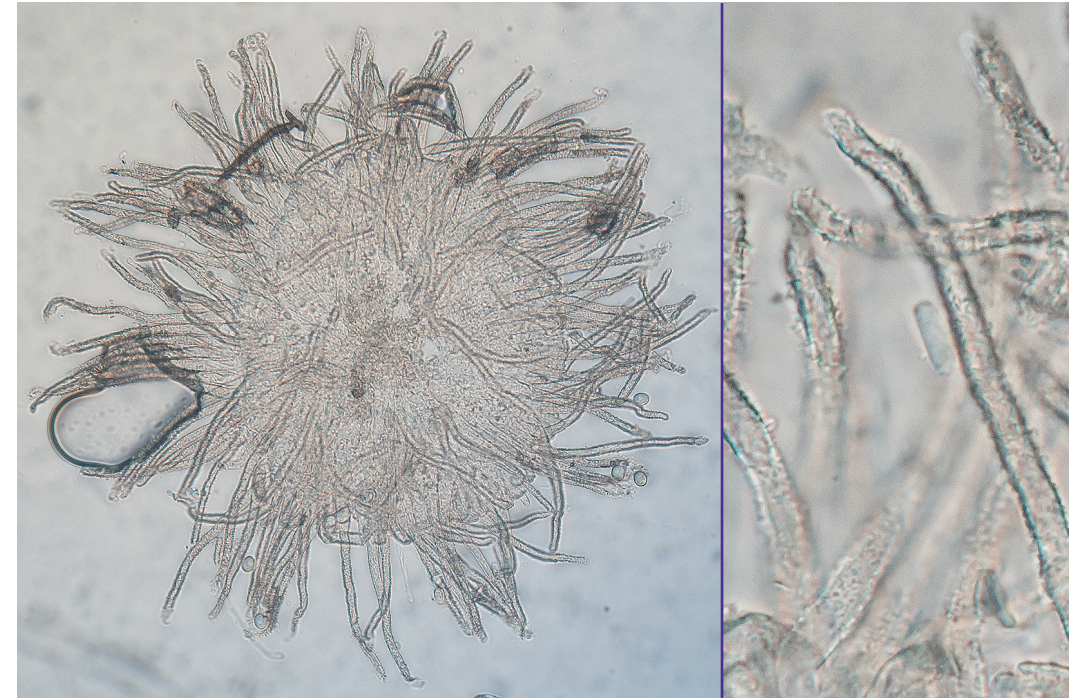
Plejadeskål (*Pseudolasiobolus minutissimus* Agerer) – ny art og slægt i Norden

Under et ret intensivt inventeringsarbejde i Horreby Lyng på opdrag af Guldborgsund Kommune stødte jeg, under undersøgelse af nogle rådne blade af Smalbladet Dunhammer, på en meget lille og langhåret sag, som jeg egentlig troede var en lille skivesvamp, der dog så tilstrækkeligt karakteristisk ud til mulig bestemmelse. Stor var min overraskelse, da det var basidier og store basidiesporer, der fyldte mit præparat, og ikke sporesække. Jeg kæmpede lidt med bestemmelsen, da jeg i første forsøg også brugte værten i MycoKey, og jeg måtte via en stor afhandling om alle mulige hængeskåle før jeg fandt en svamp, der passede med Horreby-svampen (Agerer 1983). I en nøgle lavet af Bodensteiner (2006) nøgler den nærmest ud i *Lachnella*! Derefter kunne jeg konstatere, at MycoKey også ville have givet mig svaret, hvis jeg havde undladt substratet eller tilladt én forkert karakter – en ting programmet faktisk har indbygget. Agerer (1983) beskrev svampen på ba-

sis af blot ét fund – på råddent ved. Siden er den fundet en enkelt gang i England på en af verdens bedst undersøgte svampelokaliteter (Slapton, South Devon), hvor den groede på cypress-bark (*Cupressus*) (se: <http://www.fieldmycology.net/GBCHKLST/gbchklst.asp>). I 2014 fordobledes så det kendte antal fund, og substratvalget blev yderligere udvidet. Det lykkedes nemlig tillige at finde arten under en kernesvampe-workshop i Sydnorge i oktober måned – nu på lind (*Tilia*).

Beskrivelse

Det generelle udseende meget som en lille, sidende, kridhvid Frynseskive (*Lachnum*) eller Klarskive (*Hyaloscypha*). Frugtleget ca. 200 µm i diam. Hår ca. 115 µm lange og brede ved basis (ca. 6,5 µm), men ellers opefter næsten cylindriske og blødt afrundede, fint prikket-piggede i hele længden, inklusive toppen. Ingen øskner set. Hår ikke kollaberende ved basis, men heller ikke specielt tykvæggede. Ingen KOH-reaktioner. Ingen reaktion med Melzer. Sporer

Et frugtleger af Plejadeskål (*Pseudolasiobolus minutissimus*) set i lysmikroskopet, JHP-14.282. Foto Thomas Læssøe & Jens H. Petersen.

ovoide-bredt ellipsoidiske, 6,2-8,4 x 4,8-6,4 µm. Basidier 19,6-28,6 x 5-8,4 µm, kølleformede, uden øskner.

Det danske navn Plejadeskål, spiller på, at en flok frugtleger minder om en himmel med en stjernehob. Slægt og art er derfor opkaldt efter syvstjernen – plejaderne.

MATERIALE: DANMARK, FALSTER, Horreby Lyng, 8.VII.2014, på blade af Smalbladet Dunhammer (*Typha angustifolia*), T. Læssøe Atlas t12014-669779 (C). Norge, Aust-Agder, Arendal kommune, Nedenæs, (58.421965680680 / 8.6987149715423), 4 .X.2014, Iøvskov, på ved af lind (*Tilia*), T. Læssøe, JHP-14.282 (O).

Thomas Læssøe & Jens H. Petersen

Mørkpuklet Huesvamp (*Mycena atropapillata*) – ny dansk huesvamp

Det er blevet til adskillige nye huesvampe i den sidste tid, og her kan der berettes om endnu en, der sågar optrådte i hele fem Biowide-prøvefla-

der. Den blev beskrevet som *Mycena atropapillata* af Kühner og Maire i den store og klassiske huesvampemonografi (Kühner 1938), og da den ikke har amyloide sporer, blev den af Singer overført til *Marasmiellus*, men blev siden accepteret som en huesvamp i slægten *Mycena* i samme gruppe som Sen Huesvamp (*M. hiemalis*). Den nærtstående Kvist-Huesvamp (*M. speirea*) er for nylig overført til slægten *Phloeomania* Redhead, hvor Mørkpuklet Huesvamp nok også ender med at blive opført. Arten er ikke medtaget i Funga Nordica, men den er i Norden kendt fra Norge baseret på fund af bl.a. Anne Molia og undertegnede (se: <http://artskart.artsdatabanken.no/FaneArtSok.aspx>). Fra Sverige foreligger der ingen officielle fund, men Leif Örstadius (pers. medd.) fortæller at arten er fundet ved en enkelt lejlighed også i 2014. Fundet vil blive omtalt i et kommende nummer af Svensk Mykologisk Tidskrift. Der foreligger ingen sikre fund fra England og heller ingen fra Holland. Ludwig medtager ikke arten andet end som et

Mørkpuklet Huesvamp (*Mycena atropapillata*), t12014-693492. Foto T. Læssøe.

notat i hans Pilzkompendium 3 (Ludwig 2012). Iflg. Aaronsen (www.mycena.no) og Esteve-Raventos (1995) er arten kendt fra Frankrig, Schweiz og Spanien og måske også fra Tyskland. Det er muligt, at navnet *M. radificifer* Favre er et synonym, og materiale bestemt til dette navn er kendt fra Tyskland. Ludwig medtager denne art i kompendiet, og han angiver, at den som regel er rodslående til rødder af Krageklo (*Ononis*), hvilket lyder som en klar mulighed for flere af de danske fund af Mørkpuklet Huesvamp.

Tom Smidth fandt i 2012 en Huesvamp på Melby Overdrev som måske også kan henføres til Mørkpuklet Huesvamp (se: TS2012-483496 på Svampeatlas).

Mørkpuklet Huesvamp er en temmelig spinke, men dog robust Huesvamp. Den har en dybt rodslående stok og en meget mørk, ofte markant afsat pukkel. Lamellerne er ± udrandede, typisk ret fjerne, ret tykke og tit årede. Cystiderne er meget smalle og næsten hyfeagtige. Derudover gror den på meget eksponerede og meget kalk-

rige steder. Det er uklart hvad Mørkpuklet Huesvamp er rodslående til, men jævnfør ovenstående kan Krageklo (*Ononis*) komme på tale.

MATERIALE: ØSTJYLLAND: Glatved Strand (Biowide 055), 17.X.2014, rodslående på sydsiden af tæt krat på kalkholdig jord, T. Læssøe, J.H. Petersen & R. Ejrnæs Atlas t12014-692581 (C); Sletthage, Tyskertårnet (Biowide 058), 19.XI.2014, R. Ejrnæs Atlas 2014-696866,-71 & -74 (C); VESTSJÆLLAND: Røsnæs Krat (Biowide 94), 27.X.2014, T. Læssøe Atlas 2014-692581 (C); MØN, Høvblege, 30.X.2014, rodslående i åben vegetation på ekstremt kalkholdig bund, A. Storgaard & T. Læssøe Atlas t12014-693492 (C); Jydelejet, 30.X.2014, A. Storgaard & T. Læssøe (materiale p.t. ikke genfundet).

Thomas Læssøe

Kvalmende Rødblåd (*Entoloma nasiosme* Noordel.) – ny dansk rødblad på nordjysk kalkskrænt

Denne Rødblåd er en international sjældenhed, der bl.a. kendes fra nogle få norske fund og lidt spredte fund i Vest- og Centraleuropa. Arten kan

Kvalmende Rødblåd (*Entoloma nasiosme*), t12014-672225. Foto T. Læssøe.

nøgles ud i Funga Nordica (Noordeloos 2008). Det danske fund blev gjort i en BIOWIDE-prøveflade på en nordvendt kalkskrænt mellem Hanstholm og Vigsø. Arten forekom sammen med bl.a. Rosalilla Rødblåd (*E. queletii*) og *E. cf. fuscotomentosum* – sidstnævnte fandtes over hele den øvre del af skrænten, mens Kvalmende Rødblåd blot optrådte i et enkelt eksemplar.

Notater vedrørende fundet fra Kællingdal.

Lugt ekstremt kraftig – a la gummi, rådden løg og Slimtrøffel – helt vildt ved gennemskæring. Hat 17 mm bred, dybt navlet, noget gennemskinneligt stribet, svagt silkefibreret i overfladen, men stort set glat. Lameller meget brede, 6 mm, grå, nedløbende, L: 28, l: 3, ret tykke. Stok 27 x 2,5 mm, lyst gråbrun, næsten glat, med hvid støvle.

Mikroskopisk er arten karakteriseret ved store ægcystider. Sporerne er helt standard, 5-7-kantede, ca. 10 x 8 µm, og der findes øskner.

MATERIALE: NORDJYLLAND, Hamborg, Kællingdal (Biowide 010), 16.VIII.2014, på nordvendt kalkskrænt med ret ladden græsvegetation, Rasmus Ejrnæs & Thomas Læssøe Atlas t12014-672225 (C).

Thomas Læssøe & Rasmus Ejrnæs

Ege-Kulbær (*Annulohypoxyylon minutellum* (Syd. & P. Syd.) Y.M. Ju, J.D. Rogers & H.M. Hsieh) – et nyt og et gammelt dansk fund

Jeg har kendt denne art siden jeg boede i England, hvor den stadig gik under navnet *Hypoxyylon cohaerens* var. *microsporum* J.D. Rogers & Cand.. Det er dog indlysende en selvstændig art tilknyttet egebark, og den er så sammen med bl.a. Foranderlig Kulbær (*A. multiforme*) flyttet over i slægten *Annulohypoxyylon*, der ellers primært er tropisk og sydhemisfærisk. Ud over at gro på Eg (*Quercus*) kendetegnes den ved at have ret store, mørke stromata, der er fæstnet ret smalt. Peritecieomridsene ses som hos Foranderlig Kulbær og Sammenflydende Kulbær (*A. cohaerens*) ret tydeligt. Ostiolemundingerne ses som spidse kegler, og det KOH-opløselige pigment er nærmest kirsebærfarvet (som hos unge stadier af Sammenflydende Kulbær). Det unge stadie er lyst og tonet i kirsebærrødt. Peritecierne og sporerne er meget små; sidstnævnte 7-9 x 3,5-4 µm med kort, utydelig spirefure. Sækkene er i modsætning til de fleste medlemmer af Stødvampfamilien (*Xylariaceae*) inamyloide

i toppen. Gode billeder og tekst kan findes på <http://pyrenomycetes.free.fr/>, under *H. coharens* var. *microsporium*.

De to danske fund er fra fine løvskovslokalteter. Frederikskilde-fundet er rigeligt, men lå ubestemt i over 10 år grundet manglende sporer. Løgnor er jo velkendt for sine gamle ege og er en varmebegünstiget lokalitet. Kulbærret forekom i rigelige mængder i Biowide-prøvefladen, og nu var der sporer at finde. Arten blev i 2014 for første gang rapporteret fra Norden baseret på et norsk fund nær Tønsberg (Nordén 2014).

MATERIALE: MIDTJÆLLAND: Frederikskilde Skov, 19.IX.2001, på bark af Eg (*Quercus*), T. Læssøe Atlas tl2001-665485 (C); Lolland: Løgnor (Biowide 114), 3.XI.2014, T. Smidth & T. Læssøe Atlas tl2014-694594 (C).

Thomas Læssøe

Tiger-Sejhat (*Lentinus tigrinus*) fundet på Bornholm

Den 2. september lagde en af mine gode svampevenner, Gitte Hauge, et billede af en lille flok svampe fra sin græsplæne i Tejn op på Bornholmske Svampevenners facebookgruppe. Den havde også været der sidste år, fortalte hun.

Hun er ret god til at artsbestemme svampe, men denne her kunne hun ikke klare. Og det kunne jeg heller ikke.

Beskrivelse af svampen: Hat hvid, op til 9 cm i diameter, tør, med nedtrykt midte og indrullet rand, og med kraftige, mørkegrå til sorte skæl på hele hatten. De mindste eksemplarer fremstod som rent mørkegrå, da skællene dækkede hatten fuldstændigt. Lameller hvide til lyst cremefarvede, tætte, let nedløbende. Stokken ca. 1 cm tyk, 4-6 cm høj, cylindrisk, hvid med tætsiddende sorte skæl, øverst næsten manglende. Kød meget sejt. Svag lugt og smag. Svampen voksede tilsyneladende på jord midt i græsplænen.

Jeg lagde svampen op på Svampeatlas' facebookgruppe, og hurtigt kom der gang i diskussionen (interesserede kan se opslag og kommentarer fra den 3. og 4. september 2014). Buddene gik fra Munkehat over Parasolhat til Nordisk Mælkehat og Skællet Sejhat. Gitte fik ordre til at undersøge, om der dog ikke var noget træ i den græsplæne, og det viste sig så, at der havde stået

Tiger-Sejhat (*Lentinus tigrinus*), KN2014-676726. Foto G. Hauge.

en Birk, og at der stadig var rødder under plænen. Hun kunne desuden fortælle, at haven er meget våd og jævnlige har været oversvømmet.

På facebook kom så gennembruddet: Tiger-Sejhat (*Lentinus tigrinus*)!

I første omgang vild uenighed, men til sidst samledes man om dette bud med henvisning til flere europæiske hjemmesider. Gitte og jeg søgte også videre og blev mere og mere sikre på, at det måtte være rigtigt.

Tilfældigvis skulle jeg til København, så på mandagsaften den 8. september kunne jeg efterlade et tørret eksemplar til Thomas Læssøe. Han kunne siden verificere fundet endeligt ved også at checke svampens mikroskopiske karakterer.

Svampen blev fundet sidste år på Lolland (hvor den altså også var fremme i Tejn på Bornholm), men ellers er den ikke fundet siden 1946 og var erklæret uddød (Ryden 2013). Den er vidt udbredt i resten af Europa syd for Skandinavien og er i nyere tid også dukket op i det sydligste Sverige.

Min rundtur på nettet har givet oplysninger om, at svampen bruges både kulinarisk og medicinsk (antibakteriel og blodsukkersænkende), og den dyrkes derfor visse steder kommercielt.

MATERIALE: BORNHOLM, Tejn, Kirkebakken 5, 30.VIII.2014, fra underjordisk ved i plæne, Gitte Hauge Atlas KN2014-676726 (C).

Karen Nisbeth

Litteratur

- Aaronsen, A. 2014. www.Mycena.no
- Agerer, R. 1983. Typusstudien an cyphelloiden Pilzen IV. *Lachnella* Fr. s.l. – Mitteilungen aus der Botanischen Staatssammlung München 19: 164-334.
- Binder, M. & Hibbet, D.S. 2006. Molecular systematics and biological diversification of *Boletales*. – *Mycologia* 98(6) 971-981 + supplement.
- Bio-forum.pl 2014. <http://www.bio-forum.pl/messages/33/701723.html>
- Bodensteiner, P. 2006. Maireina W.B. Cooke. Morphologisch-anatomische Untersuchungen an einer Gattung cyphelloider Homobasidiomyceten. Dissertation zur Erlangung des Grades eines Doktors der Naturwissenschaften der Fakultät für Biologie der Ludwig-Maximilians-Universität München.
- Boertmann, D. 2010. The genus *Hygrocybe*. 2nd revised edition. – *Fungi of Northern Europe* vol. 1, Svampetryk, Copenhagen: 1-200.
- Bon, M. 1990. Flore Mycologique d'Europe 1. Les Hygrophores. – Documents mycologique, Mémoire hors série N° 1: 1-99.
- Bon, M. & Lefebvre, B. 2000. Quelques *Hygrocybes* intéressants, nouveaux ou problématiques, en pelouses calcaires, dans le département de la Somme. – Documents mycologique 30 (119): 21-25.
- Breitenbach A. & Kränzlin, F.: *Fungi of Switzerland*, vol. 3. Mykologia Luzern (1991).
- Candusso, M. 1997. *Fungi Europaei. Hygrophorus* s.l. – *Alassio*: 1-784.
- Dennis, R.W.G. 1986. *British ascomycetes*. – Vaduz, J. Cramer.
- Esteve-Raventos, F. 1995. Studies on *Mycena atropillata* Kühner & Maire. – Documents Mycologique 98-100: 161-166.
- Franchi, P., Gorreri, L., Marchetti, M. & Monti, G. 2001. *Funghi di ambienti dunali*. – Pisa: 1-213.
- Krieglsteiner, G.J. 1981. Über einige neue, seltene, kritische Makromyzeten in der Bundesrepublik Deutschland, 2. – *Zeitschrift für Mykologie* 47(1): 63-80.
- Krieglsteiner, G.J. (red.) 2001. *Die Grosspilze Baden-Württembergs* 3. Ulmer.
- Kühner, 1938. Le genre *Mycena* (Fries). *Encyclopédie mycologique* X. – Paul Lechevalier, Paris.
- Kuyper, T.W. 1995. *Clitocybe*. I: Bas, C., Kuyper, T.W., Noordeloos, M.E. & Vellinga, E.C. A.A. (red). *Flora Agaricina Neerlandica* vol. 3. – Balkema.
- Ludwig, E. 2001. *Pilzkompodium* 1. – IHW-Verlag
- Ludwig, E. 2012. *Pilzkompodium* 3. – Fungicon.
- Motiejūnaite, J., Kasparavičius, J. & Kačergius, A. 2011. *Boletellus projectellus* – an alian mycorrhizal bolete new to Europe. *Sydowia* 63: 203-213.
- Mukins, E. 2013. *Boletellus projectellus* in Latvia. http://miko.ltm.gov.lv/Boletus_projectellus_Latvia.htm
- Noordeloos, M. 2008. *Entoloma*. – I: Knudsen, H. & Vesterholt, J. (red.): *Funga Nordica*, 433-491. Pdf version from MycoKey 3.1, Nordsvamp
- Nordén, B. 2014. *Annulohypoxylon minutellum* and *Obolarina dryophila* (Xylariales), two stromatic pyrenomycetes on oak new to Norway. – *Agarica* 35: 25-28.
- Orton, P.D. 1960. New check list of British agarics and boleti. Part III. Notes on genera and species in the list. – *Trans. Brit. Mycol. Soc.* 43: 159-468.
- Ryden, F. 2013. Tiger-Sejhat (*Lentinus tigrinus*) genfundet på Lolland. – *Svampe* 68:22.
- Vesterholt, J. 2008. *Clitocybe*. I: Knudsen, H. & Vesterholt, J. (red.). *Funga Nordica*, 2 ed. – Nordsvamp.

Diplommodtagere 2014

Jens Folke, Vipperød, Jette Meyn, Tølløse, Tobias Bøllingtoft, Kgs. Lyngby har alle bestået diplomprøven i svampekundskab, København, oktober 2014. Foreningen ønsker tillykke!